

Pensament: Joan-Carles Mèlich

Per una filosofia literària

EVA MUÑOZ

A tall de clau musical, les paraules de Milan Kundera que obren *La prosa de la vida*, segon volum dels *Fragments filosòfics* de Joan-Carles Mèlich, situen el lector en el lloc precís des d'on ell elabora la seva "filosofia antropològica de la finitud", que és també una filosofia literària o prosaica. Sosté aquest escriptor i filòsof, lector apassionat, que la tradició filosòfica occidental, de Parmènides a Hegel i el positivisme, ha estat majoritàriament metafísica: una filosofia essencialista, convençuda no només de l'existència de conceptes absoluts o universals, del bé al deure, sinó de la nostra possibilitat de coneixe'ls.

Davant la metafísica (germen del pensament totalitari), Mèlich

defensa una filosofia literària, ja que és precisament aquesta la que comprendria el caràcter finit, corporal i concret, contingent de la nostra existència. Una filosofia que reivindica una tradició que va d'Heràclit i Sòfocles fins a Nietzsche i Dostoievski, passant per Cervantes i Shakespeare, i continua amb Kafka, Thomas Mann, Virginia Woolf o Marcel Proust. I és que és en l'obra d'aquests autors (i en les obres d'art en general) on amb freqüència trobem més veritat sobre la naturalesa finita de la nostra existència, de la mort i del pas del temps o de la justícia. I més consol. Entre el poema i la meditació, Mèlich prossegueix en aquest segon volum dels seus *Fragments* una conversa amb els llibres i amb

L'autor de 'La prosa de la vida' LUBERT TEIXIDÓ

els lectors, amb els vius i amb els morts, sobre alguns dels assumptes que ocupen el centre del debat filosòfic. Una reflexió a partir de la literatura i contra la metafísica, sobre què significa, en què es tradueix, el caràcter finit de la nostra condició i, en concret, quina ètica dibuixa; que s'atura en qüestions com la memòria, la tecnologia o l'educació, la compassió i el dany, i que arriba fins al present: "(...) No hi ha art, sinó tècnica. No hi ha vida, ni tan sols existència, només identitat i ésser, massa ésser".

Rere aquella instantània, que sembla descriure un paisatge arrastat per la llum dels flaixos, el llibre es tanca amb una meditació sobre una pintura de Goya que ofereix el consol i la narració d'un acte ètic, i és un dels fragments literaris (i filosòfics) més bonics i commovedors que aquesta periodista ha llegit últimament. |

Joan-Carles Mèlich

La prosa de la vida

FRAGMENTA EDITORIAL (EDICIÓ EN CATALÀ I EN CASTELLÀ). 120 PÀGINES. 12,90 EUROS